

Рекомендовано Вченою радою
ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди"
Протокол №4 від 19 жовтня 2016 р.

Видання здійснено за сприяння Міжнародної Експертної Агенції
"Консалтинг і Тренінг" та Східно-Європейського Інституту Психології (Україна – Франція)

Редакційна колегія випуску:

Кремень В.Г., Савченко О.Я., Маноха І.П., Ляшенко О.І., Коцур В.П.,
Рик С.М., Вашуленко М.С., Бех І.Д., Калмикова П.О.

Відповідальний редактор випуску:

Маноха І.П., доктор психологічних наук, професор

Гуманітарний вісник ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені
Григорія Сковороди" – Додаток 1 до Вип. 37, Том III (71) : Тематичний випуск "Вища освіта
України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору". – К.: Гнозис, 2016. – 470 с.

The Journal of Humanities SU "Pereiaslav-Khmel'nitsky Pedagogical University by H.Skovoroda" –
Supplement 1 to Vol. 37, Volume III (71): Thematic Issue "Higher Education in Ukraine in the
context of integration into the European educational space." – K.: Gnosis, 2016. – 470 p.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №16427-4899р від 20.01.2010 року.

Збірник включено до Переліку наукових фахових видань України з педагогічних та
філософських наук наказом МОН України від 07.10.2016 № 1222.

Збірник включено до Переліку наукових фахових видань України з психологічних наук
наказом МОН України від 11.07.2016 № 820.

У тематичному випуску вміщені наукові статті фахівців з питань вищої освіти, присвячені
актуальній проблемі входження України до європейського освітнього простору.
Перспективи євроінтеграційних процесів у сфері вищої освіти, вимоги Болонського
процесу та питання готовності України відповідати цим вимогам, моніторинг якості освіти,
стандарты європейського освітнього простору та завдання, що стоять перед вищою освітою
України сьогодні - ось далеко не повний спектр проблем та питань, до висвітлення та спроби
розв'язання яких звертаються автори випуску. У центрі уваги також питання управління
якістю освіти, перспективи запровадження механізмів сучасного освітнього менеджменту,
а також - умови й напрями оптимізації та розвитку вищої освіти України в сучасних умовах.
Для фахівців-освітян, науковців, дослідників психолого-педагогічних та управлінських
проблем розвитку освітньої справи в Україні та за її межами.

ISBN 978-966-2760-44-6

© Переяслав-Хмельницький ДПУ ім. Г. Сковороди, 2016 р.
© Східно-Європейський Інститут Психології, 2016 р.
© Міжнародна Експертна Агенція "Консалтинг і Тренінг", 2016 р.
© Видавництво "Гнозис", 2016 р.

HIGHER EDUCATION OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF INTEGRATION TO EUROPEAN EDUCATIONAL SPACE

ний аспект; гуманістично-зорієнтованим характером взаємодії учасників навчально-виховного процесу; необхідністю підвищення рівня активності та відповідальності студента – майбутнього спеціаліста за власну професійну діяльність. Таким чином, винятково важливого значення у вищій освіті набуває використання інноваційних технологій.

Список використаних джерел:

1. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія / за ред. П.Ю. Сауха. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. – 444 с.
2. Кабаченко Н.В. Застосування теорії ролей у сучасній практичній соціальній роботі / Н.В.Кабаченко, Т.В.Семигіна // Соціальна робота в Україні: теорія і практика. – 2009. – № 1 (9). – 46-56 с.
3. Капська А. Й. Деякі аспекти професійної підготовки соціальних педагогів і соціальних працівників / А.Й.Капська // Вісник Глухівського національного педагогічного університету ім. О.Довженка. Серія: Педагогічні науки. – 2010. – № 15. – 12-16 с.
1. Innovatsii u vyshchii osviti: problemy, docvid, perspektyvy: monohrafiia / za red. P.Iu. Saukha. – Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. Ivana Franka, 2011. – 444 s.
2. Kabachenko N.V. Zastosuvannia teorii rolei u suchacnii praktychnii sotsialnii roboti / N.V.Kabachenko, T.V.Semyhina // Sotsialna robota v Ukraini: teoriia i praktyka. – 2009. – № 1 (9). – 46-56 s.
3. Kapcka A. I. Deiaki aspekty profesiinoi pidhotovky sotsialnyh pedahohiv i sotsialnyh pratsivnykiv / A.I.Kapcka // Visnyk Hlukhivskoho natsionalnogo pedahohichnoho universytetu im. O.Dovzhenka. Serii: Pedahohichni nauky. – 2010. – № 15. – 12-16 s.

МУСАТ О., ЯКОВЛЕВА В.,

Значення інноваційних технологій в системі професійної підготовки соціальних педагогів

MUSAT A., YAKOVLEVA V.

Importance of innovative technologies in training of social teachers

НІКОЛАЄНКО Ю.О.,

кандидат педагогічних наук, доцент,
кафедра іноземних мов та
українознавства, Полтавська
державна аграрна академія,
м. Полтава, Україна

**АДАПТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ
ЯКОСТІ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ
СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ**

У статті розглядається проблема впровадження адаптивного навчання у процес іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії з метою підвищення рівня їхньої комунікативної компетентності. На основі аналізу наукової літератури подано визначення сутності адаптивного навчання, описано його функції і принципи. Визначено особливості адаптивних технологій і етапи їх впровадження у навчання іноземної мови в аспірантурі.

Ключові слова: адаптивність, адаптивне навчання, адаптивні технології, іншомовна підготовка, здобувач ступеня доктора філософії.

В статье рассматривается проблема внедрения адаптивного обучения в процесс иноязычной подготовки соискателей степени доктора философии с целью повышения уровня их коммуникативной компетентности. На основе анализа научной литературы дано определение сущности адаптивного обучения, описаны его функции и принципы. Определены особенности адаптивных технологий и этапы их внедрения в обучение иностранному языку в аспирантуре.

Ключевые слова: адаптивность, адаптивное обучение, адаптивные технологии, иноязычная подготовка, соискатель степени доктора философии.

The article deals with the problem of the implementation of adaptive technologies into the process of foreign language training of Ph.D. post-graduate students in order to increase the level of their communicative competence. On the basis of the analysis of scientific works the author gives the definition of the term "adaptive learning" and describes its functions and principles. The article is focused on the

peculiarities of adaptive technologies and the stages of their implementation in the process of foreign language training of Ph.D. post-graduate students.

Key words: adaptability, adaptive learning, adaptive technologies, foreign language training, a Ph.D. post-graduate student.

anguage training of PhD post-graduate students.

Key words: adaptability, adaptive learning, adaptive technologies, foreign language training, a PhD post-graduate student.

Перехід до інформаційного суспільства, розширення міжнародного співробітництва і впровадження загальноєвропейських стандартів в освіті і науці зумовлюють нові вимоги до якості підготовки фахівців для забезпечення їхньої конкурентоспроможності на світовому ринку праці. Володіння іноземною мовою для ефективної взаємодії у професійній діяльності є обов'язковим складником професійної компетентності сучасного фахівця у будь-якій сфері, особливо у сфері наукових досліджень. Іноземна мова є для здобувача ступеня доктора філософії важливим інструментарієм на всіх етапах наукового дослідження, починаючи з ознайомлення з іншомовною літературою і закінчуючи презентацією власних здобутків на міжнародних конференціях і публікації статей у зарубіжних виданнях. Високий рівень володіння іноземною мовою відкриває для науковців широкі можливості для здобуття грантів і участі у міжнародних наукових проектах. Отже, іншомовна комунікативна компетентність є важливою передумовою становлення і розвитку аспіранта як повноправного члена міжнародного наукового співтовариства. Звідси випливає актуальність проблеми підвищення якості іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії.

Теоретичні основи адаптивного навчання розглядаються у роботах А.С. Границької, В.В. Зарубіної, Н.П. Капустіна, Є.О. Ямбурга. Чимало досліджень присвячено проблемі застосування адаптивних технологій у вищих навчальних закладах (Н.В. Абрамовських О.А. Артеменко, О.Є. Кравець, С.В. Копилова, О.І. Огієнко, Т.Л. Опалюк). Однак аналіз педагогічних джерел засвідчує недостатню увагу науковців до теоретичних і методологічних аспектів створення адаптивної системи іншомовної підготовки аспірантів.

Метою статті є обґрунтування адаптивного навчання як засобу підвищення якості іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії.

Поняття адаптивність є важливою ознакою сучасної освіти, яка, з одного боку, повинна відповідати суспільним потребам, а з іншого, враховувати індивідуальні особливості тих, хто навчається, для забезпечення успішності навчального процесу. С.В. Копилова розглядає адаптивність як якісну харак-

теристику соціально-педагогічної системи, що визначає її здатність своєчасно і адекватно змінювати свої параметри з урахуванням інформації про актуальну ситуацію з метою забезпечення відповідності результатів поставленій меті в умовах, що змінюються [4].

Основна ідея адаптивного навчання полягає у максимальній індивідуалізації навчального процесу, який організовується як переважно самостійна робота студента. Як зазначає А.С. Границька, адаптивне навчання є ефективною формою самостійної роботи тих, хто навчається, з використанням особливих засобів навчання [2]. При цьому змінюються акценти у роботі викладача, головним завданням якого стає не передача певної інформації, а ознайомлення студентів із способами пошуку і засвоєння інформації і надання їм можливості вибору методів і прийомів роботи, тобто створення власного навчального маршруту відповідно до їхніх індивідуальних особливостей, смаків і вподобань. Таким чином пріоритетом в адаптивному навчанні є розвиток умінь і навичок самостійної роботи, самооцінювання і самоконтролю, що повністю відповідає сучасним тенденціям самоосвіти та освіти упродовж життя.

Серед численних визначень сутності адаптивного навчання найбільш вдалими, на нашу думку, є твердження О.І. Огієнко, яка вважає, що адаптивне навчання можна розглядати як соціально-орієнтовану, навчаючу та розвивальну модель цілеспрямованого процесу взаємодії педагога, тих, хто навчається, та джерела інформації, а основною її характеристикою є поєднання адаптивної та адаптуючої діяльності [7].

Серед функцій адаптивного навчання виділяють: 1) мотиваційну, що базується на перебудові стереотипів навчальної діяльності та розумінні активної ролі викладача у виборі стратегій і методів роботи; 2) організаційно-цільову, що виражається в наблизненні цілей тих, хто бере участь у навчальному процесі з урахуванням індивідуальних особливостей студентів; 3) змістовно-проектну, що передбачає відбір навчальної інформації, варіативність навчальних планів і програм, конструювання нових освітніх моделей; 4) технологічно-управлінську, що передбачає моделювання, використання різноманітного і диференційованого навчання, яке включає альтернативний вибір форм і методів проведення занять та зміну соціально-освітніх орієнтацій [5, с. 128].

Враховуючи вищезазначене, ми вважаємо адаптивне навчання одним із найбільш ефективних засобів підвищення якості іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» освітньо-наукова програма аспірантури має включати здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення

результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формі, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності.

Необхідно враховувати, що процес навчання іноземної мови студентів і аспірантів значно відрізняється. Здобувач ступеня доктора філософії – це доросла людина з вищою освітою, яка має ряд переваг у порівнянні зі студентом, що сприяє процесу навчання іноземної мови. Перед таких переваг можна виділити високий рівень розвитку розумових здібностей, інтелекту, наявність сформованої мотивації, здатність до саморегуляції, уміння і навички самоорганізації і самоконтролю. З іншого боку, труднощі у навчанні зумовлюються тим, що аспіранти мають різний рівень володіння іноземною мовою, певні соціально-психологічні ускладнення адаптації до ролі того, кого навчають, особливо якщо пройшов довгий час після закінчення вищого навчального закладу і людина досягла певного соціального і професійного статусу. Крім того, врахування особливостей їхньої спеціальності для аспірантів має набагато важливіше значення, ніж для студентів, оскільки, навіть аспіранти однієї спеціальності досліджують дуже специфічні аспекти у своїй галузі. Тому відбір лексичного матеріалу і відповідно розробка методів і прийомів роботи з цим матеріалом повинні бути індивідуальними для кожного аспіранта. З огляду на це, адаптивне навчання є найбільш оптимальною формою організації процесу навчання іноземної мови здобувачів ступеня доктора філософії.

Дослідники виділяють такі основні принципи адаптивного навчання дорослих як: 1) принцип соціального і особистісного розвитку (нове розуміння загальної культури дорослого в інформаційному суспільстві як поєднання гуманістичної, наукової та технологічної складових, як основи для організації особистого, соціального та професійного життя); 2) принцип культурно-історичного та ціннісного розвитку (інтеграція культурно-історичного та ціннісно-аксіологічного феноменів у пізнанні природи, суспільства, культури і людини); 3) принцип індивідуального просування (створення індивідуальних навчальних маршрутів); 4) принцип компетентісного підходу (розвиток професійної компетентності та загальної інтелектуальної культури) [6, 7, 8]. Вважаємо, що цими принципами можна керуватися при розробці технологій адаптивного навчання іноземної мови здобувачів ступеня доктора філософії.

Важливою характеристикою адаптивного навчання є наявність спеціальної технології, що дозволяє реалізувати принципи адаптивності на практиці (технологія рівневої диференціації, модульна технологія, мультипрофільна технологія). Серед адаптивних технологій навчання іноземної мови виділяють такі як: комунікативний і аудіовізуальний методи, технологія індивідуалізації навчання, ділові ігри, контрольні-коригуючі технології [3].

Дослідники описують такі особливості адаптивних технологій: 1) вони розробляються під конкретний педагогічний задум, що базується на певній методологічній, дидактичній, психологічній, філософській позиції її авторів; 2) містять адаптивний ланцюжок дій, операцій та зв'язків, що реалізується відповідно до прийнятих цільових установок і конкретних прогнозованих результатів; 3) передбачається адаптивна діяльність педагога та того, хто навчається, з можливістю їх спілкування у процесі навчання; 4) адаптивна технологія навчання дорослих розробляється та реалізується як рішення багатокритеріального завдання з отриманням максимально запланованих результатів за мінімуму зусиль; 5) наявність процедури самодіагностики, що містить критерії, показники й інструментарій для оцінки результатів діяльності [7, 8].

Отже, адаптивне навчання іноземної мови в аспірантурі передбачає такі етапи:

- визначення мети вивчення дисципліни згідно з науково-освітньою програмою аспірантури та конкретних цілей і потреб здобувачів ступеня доктора філософії;
- відбір змісту навчання іноземної мови, що включає комунікативний аспект (відбір тематики і ситуацій спілкування), лінгвістичний аспект (відбір текстів і мовного матеріалу), процесуальний і психофізіологічний аспект (відбір знань, умінь і навичок для формування іншомовної комунікативної компетентності);
- розробка адаптивної технології, яка передбачає, що навчальний матеріал презентується аспірантам у вигляді варіативних блоків, кожен з яких містить чітко сформульовані цілі, різноманітні види завдань (за ступенем складності, формами роботи тощо), детально описану методику виконання завдань, а також засоби самоконтролю, зокрема тести з ключами.

Завдяки такій технології кожен аспірант має можливість розробити індивідуальний план вивчення іноземної мови, що дозволяє опанувати матеріал у власному темпі, вибрати ті завдання і способи їх виконання, які є найбільш зручними і ефективними. Такий варіативний і специфічний для кожного аспіранта шлях оволодіння іноземною мовою визначаються як індивідуальний освітній маршрут. У його структурі виділяють такі компоненти: 1) загально розвиваючий, спрямований на розвиток розумових здібностей і загальних компетенцій; 2) навчальний – засвоєння знань, формування умінь і навичок; 3) діяльнісно-практичний – досвід засвоєння предметного змісту професійної діяльності, розвиток спеціальних компетенцій; 4) аксіологічний, спрямований на розвиток ціннісних орієнтацій і гуманістичних мотивів професійної діяльності; 5) креативний, зумовлений необхідністю творчого осмислення, перетворення і застосування у своїй практичній діяльності накопиченого досвіду;

б) рефлексивний – самооцінювання досягнутих результатів у формуванні професійної компетентності, усвідомлення проблем у її розвитку, пошук шляхів і способів їх вирішення у процесі самовдосконалення і саморозвитку [1, с. 116].

Важливо наголосити, що впровадження адаптивних технологій у навчання іноземної мови повністю змінює як структуру практичного заняття, так і роль викладача у навчальному процесі. Фронтальні форми роботи замінюються самостійними (робота в парах, групах або індивідуальна), а викладач стає консультантом, радником, «фасилітатором» (від англійського facilitate – спрощувати, полегшувати). Проте це не означає самоусунення викладача із навчального процесу і повне зняття із себе відповідальності за результати навчання. Важливим завданням педагога, особливо на початковому етапі впровадження адаптивної технології, є ознайомлення аспірантів із способами самостійної роботи, методами і прийомами групового навчання і самонавчання. Контроль ефективності самоорганізації аспірантів здійснюється за допомогою зворотного зв'язку, що і є основною функцією викладача в адаптивному навчанні. Поступово необхідно надавати аспірантам не тільки можливість розробки власної навчальної стратегії із набору запропонованих і розроблених викладачем способів роботи, але й залучати їх до створення нових технологій і методик на основі суб'єкт-суб'єктної взаємодії, активного діалогу і спільної з педагогом творчої діяльності. Ми повністю погоджуємося з думкою про те, що технологія адаптивного навчання може бути реалізована за умови переходу «від монологу до діалогу, від соціального контролю до розвитку, від управління до самоуправління на основі рефлексії власної діяльності майбутнім фахівцем» [1, с. 117]. Лише за таких умов адаптивне навчання є важливим чинником підвищення якості іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії.

З огляду на усе вищезазначене, можна зробити висновок про те, що адаптивне навчання як модель спеціально організованої взаємодії викладача і того, хто навчається, дозволяє максимально пристосувати процес вивчення іноземної мови до індивідуальних особливостей і потреб кожного аспіранта, розвиває уміння і навички самоконтролю і самооцінювання і таким чином є ефективним засобом підвищення якості іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії та стимулює їх до подальшого самовдосконалення. Перспективи наступних досліджень даної проблеми вбачаємо у розробці відповідного навчально-методичного забезпечення адаптивних технологій для їх впровадження у процес вивчення іноземної мови в аспірантурі.

Список використаних джерел:

1. Абрамовских Н.В. Адаптивные технологии профессиональной подготовки социальных педагогов в вузе / Н.В. Абрамовских // Известия Волгоградского государственного педагогического университета. – 2009. – № 6. – С. 114 – 115.
2. Границкая А.С. Научить думать и действовать: адаптивная система обучения в школе: [кн. для учителя] / А.С. Границкая. – М.: Просвещение, 1991. – 175 с.
3. Дагбалаева Н.Ж. Адаптивные технологии в обучении иностранным языкам с учетом особенностей взрослых обучающихся / Н.Ж. Дагбалаева, Л.О. Сельверова // Вестник Бурятинского университета. – 2016. – Выпуск 1. – С. 121 – 129.
4. Копилова С.В. Адаптивність, гармонійність, оптимальність як характеристики соціально-педагогічної системи / С.В. Копилова // Наукова бібліотека Української інженерно-педагогічної академії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://repo.uira.edu.ua/jspui/handle/123456789/2560>.
5. Кравець О.Є. Теоретичні засади адаптивного підходу у використанні технології проектування навчальної інформації викладачем вищого навчального закладу / О.Є. Кравець // Вісник Житомирського державного університету. – Випуск 6 (72). – Педагогічні науки. – С. 126 – 129.
6. Образование взрослых на рубеже веков: вопросы методологии, теории и практик : в 4 т. – СПб. : ИОВ РАО, 2000. – Т. 4: Технологии обучения взрослых в различных образовательных системах, кн. 1: Теоретико-методологические основы проектирования технологий обучения взрослых / А. Е. Марон [и др.]. – СПб.: Ин-т образования взрослых Рос. акад. образования, 2000. – 216 с.
7. Огієнко О.І. Інформаційні технології як засіб адаптивного навчання дорослих / О.І. Огієнко // Інформаційні технології і засоби навчання [Електронне наукове фахове видання] – 2010. – № 6 (20). – Режим доступу до журналу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/e-journals/ITZN/em20/emg.html.
8. Практическая андрагогика. – Книга 1: Современные адаптивные системы и технологии образования взрослых / Под ред. В.И. Подобеда, А.Е. Марона. – СПб.: ГНУ ИОВ РАО, 2003. – 406 с.

Transliteration of References:

1. Abramovskikh N.V. Adaptivnyye tekhnologii professionalnoy podgotovki sotsialnykh pedagogov v vuze / N.V. Abramovskikh // Izvestiya Volgogradskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo universiteta. – 2009. – № 6. – S. 114 – 115.

2. Granitskaya A.S. Nauchit dumat i deystvovat: adaptivnaya sistema obucheniya v shkole: [kn. dlya uchitelya] / A.S. Granitskaya. – M.:Prosveshcheniye, 1991. – 175 s.
3. Dagbalayeva N.Z. Adaptivnyye tekhnologii v obuchenii inostrannym yazykam s uchyotom osobennostey vzroslykh obuchayushchikhsya / N.Z. Dagbalayeva, L.O. Selverova // Vestnik Buryatinskogo universiteta. – 2016. – Vypusk 1. – S. 121 – 129.
4. Kopylova S.V. Adaptivnist, harmoniinst, optymialnist iak kharakterystyky sotsialno-pedahohichnoi systemy / S.V. Kopylova // Naukova biblioteka Ukrainiskoi Inzhenerno-pedahohichnoi akademii [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://repo.uipa.edu.ua/jspui/handle/123456789/2560>.
5. Kravets O.I. Teoretichni zasady adaptivnoho pidhodu u vykorystanni tekhnolohii proektuvannya navchalnoi informatsii vykladachem vushchoho navchalnoho zakladu / O.I. Kravets // Vistnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu. – Vypusk 6 (72). – Pedahohichni nauky. – S. 126 – 129.
6. Obrazovaniye vzroslykh na rubezhe vekov: voprosy metodologii, teorii i praktiki: v 4 t. – SPb.: IOV RAO, 2000. – T. 4: Tekhnologii obucheniya vzroslykh v razlichnykh obrazovatelnykh sistemakh, kn. 1: Teoretiko-motodologicheskiye osnovy proektirovaniya tekhnologiy obucheniya vzroslykh / A.E. Maron [i dr.]. – SPb.: In-t obrazovaniya vzroslykh Ros. akad. Obrazovaniya, 2000. – 216 s.
7. Ohienko O.I. Informatsiini tekhnolohii iak zasib adaptivnoho navchannia doroslykh / O.I. Ohienko // Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia [Elektronne naukove fakhove vydannia]. – 2010. – № 6 (20). – Rezhym dostupu do zhurnal: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/e-journals/ITZN/em20/emg.html.
8. Prakticheskaya andragogika. – Kniga 1: Sovremennyye adaptivnyye sistemy i tekhnologii obrazovaniya vzroslykh / Pod red. V.I. Podobeda, A.E. Marona. – SPb.: GNU IOV RAO, 2003. – 406 s.

НИКОЛАЄНКО Ю.О.,

Адаптивне навчання як засіб підвищення якості іншомовної підготовки здобувачів ступеня доктора філософії

NIKOLAYENKO Y. ,

Ph.D. in pedagogy, Poltava State Agrarian academy.

Adaptive learning as a method of improving the quality of foreign language training of Ph.D. post-graduate students.

ПІДЛИПНЯК І. Ю.,

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри
психолого-педагогічної,
превентивної та інклюзивної освіти,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини,
м. Умань, Україна

МУЗИЧНА ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИВАЛЬНО-КОРЕКЦІЙНОГО ВПЛИВУ НА ДІТЕЙ

У статті проаналізовано особливості естетичного виховання дітей дошкільного віку та визначено музику одним з основних засобів естетичного виховання, що вводить дітей у світ музичного мистецтва.

Ключові слова: естетичне виховання, естетичний смак, музична терапія, музичне виховання.

В статье проанализированы особенности эстетического воспитания детей дошкольного возраста и определено музыка одним из основных средств эстетического воспитания.

Ключевые слова: эстетичное воспитание, эстетичный вкус, музыка, культура, искусство, музыкальное воспитание.

In the article are analysed the feature of aesthetic education of children of preschool age and certainly music one of the fixed assets of aesthetic education.

Key words: aesthetically beautiful education, aesthetically beautiful taste, music, culture, art, musical education.

Актуальність проблеми естетичного виховання дошкільників викликана тим, що осмислення конкретних питань естетичного виховання та базових теоретичних засад формування естетичної культури особистості набуває вирішального значення. Так, у Національній доктрині розвитку освіти України XXI століття визначено основну мету освіти, яку спрямовано на естетичне виховання та всебічний розвиток людини як найвищої цінності суспільства, формування її духовних смаків, ідеалів та розвитку художньо-творчих здібностей. На початку третього тисячоліття ґрунтовно відзначається наукова увага до